

ת"פ 12456/11/16 - מדינת ישראל נגד אורן רחבי, ברוך פלח

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12456-11-16 מדינת ישראל נ' רחבי(עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אורן רחבי (עציר)
2. ברוך פלח (עצור בפיקוח)

הנאשמים

גזר דין מתוקן בעניינו של נאשם 2

כללי

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירה של סיוע לגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 333 יחד עם סעיף 335(א)(1) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. כן צירף הנאשם תיק נוסף - ת.פ. 3746-12-16 (בית משפט השלום נתניה), הודה בעובדות כתב האישום המיוחסות לו והורשע בעבירות של הספקת סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 וסחר בסם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש].

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, בין ש ס (להלן: "המתלונן"), לבין הנאשמים הכרות מוקדמת על רקע חברי.

עובר לתקופה הרלבנטית לכתב האישום, התגלע סכסוך בין המתלונן לנאשם 2 (להלן: "ברוך") על רקע חוב כספי ישן אותו חב ברוך למתלונן.

המתלונן דרש מברוך להחזיר את חובו ועל רקע האמור, ביום 8.10.16 בשעות הערב, קבע ברוך להיפגש עם המתלונן בפיצוציה ברחוב שמואל הנציב 26, נתניה (להלן: "המקום").

בהמשך, הגיע ברוך למקום עם ארבעה אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה ופגש שם במתלונן. מיד עם

פגישתם, הכה אחד האחרים את המתלון בפניו בעוד ברוך והאחרים ברחו מהמקום.

מיד לאחר שהותקף, בשעה 20:50 לערך, הלך המתלון לפיצוציה ברחוב סמילנסקי 12, נתניה, שכן חשד כי הנאשם 1 שוהה שם, וזאת על מנת לברר עמו מדוע הותקף, וכן על מנת לבקש מהנאשם 1 סיוע בגביית החוב.

בפיצוציה פגש המתלון בנאשם 1. השניים התווכחו והחלה להתפתח בין השניים קטטה, במסגרתה תקף המתלון את הנאשם 1 וגרם לו חבלה בגבו שלא הצריכה טיפול רפואי. לאחר מכן נמלט המתלון מהמקום וחזר לביתו שברחוב ---- (להלן: "הבית").

בהמשך, התקשר הנאשם 1 למתלון וסיכם עמו בכזב כי יגיע לביתו של המתלון שכן טען בפניו שפניו לשלום.

בשעה 20:30 לערך יצא המתלון לחדר המדרגות בכניסה לבית על מנת לעשן סיגריה ולפתע הגיחו מולו שניהם. הנאשם 1 דקר את המתלון בבטנו באמצעות חפץ חד והנאשמים נמלטו מהמקום כשהם מותירים את המתלון פצוע ומתבוסס בדמו.

המתלון פונה לבית החולים "לניאדו" במצב קשה, כשהוא מונשם, לאחר שעוברי אורח מהם ביקש עזרה הזמינו אמבולנס.

בעקבות הדקירה נגרם למתלון דימום מסיבי מקרע בעורק הקיבה השמאלי התחתון, קרע בסיגמואיד קולון, שני קרעים באמצע המעי הדק והמטומה רטרופריטונאלית עם דימום פעיל מוריד באגן שמאל. המתלון עבר ניתוח דחוף במהלכו קיבל עירוי של ארבע מנות דם.

הנאשם, כאמור, צירף תיק נוסף ועל פי עובדות כתב האישום, במועדים הרלבנטיים שימש נ"פ 191230/15 כסוכן משטרה אשר פעל לרכוש סמים ונשק מסוחרים בכל רחבי הארץ. הסוכן חבר לסוכן שוטר המכונה אליאס. בין הסוכן לנאשמים הכרות מוקדמת.

ביום 18.5.16 בשעה 19:00 לערך נפגשו הסוכן והנאשם בנתניה ובמהלך הפגישה אמר הנאשם לסוכן שיש ברשותו סם מסוכן מסוג קנאביס אותו הוא מעוניין למכור לסוכן בכל כמות שירצה במחיר של ₪ 70 לגרם. הסוכן קיבל את הצעתו של הנאשם וביום שלמחרת הנחה אותו הסוכן להגיע למגרש חניה בנתניה. הסוכן ואליאס הגיעו למקום ואף הנאשם ואדם נוסף הגיעו למקום. הסוכן נגש לרכב בו היה הנאשם ובסמוך לרכב העביר הנאשם לסוכן שקית ובה 298.24 גרם קנאביס.

הנאשם אמר לסוכן כי ברשותו כמות גדולה נוספת שלסם מסוג קנאביס והציע לסוכן לרכוש ממנו קנאביס בסכום של ₪ 60 לגרם.

על פי עובדות האישום הנוסף המיוחס לנאשם, ביום 25.5.16 נפגש הנאשם עם הסוכן ואליאס. הסוכן שאל את הנאשם האם ביכולתו למכור לו 300 גרם קנאביס, הנאשם השיב בחיוב והציע לספק לסוכן את הסם מיידית. בהמשך הפגישה שאל הסוכן את הנאשם האם ביכולתו לספק לו 20 גרם סם מסוג קוקאין, הנאשם השיב בחיוב ואמר לסוכן שימכור לו את הסם במחיר של 500 ₪ לגרם. כן הציע לסוכן לספק לו את הסם מיד והסוכן הסכים. הנאשם הורה לסוכן להגיע למגרש חניה הסמוך למקום המפגש, אמר שיכין עבורו את הקוקאין וישלח אדם מטעמו שיעבירו לסוכן במקום המפגש. הסוכן ואליאס הגיעו למקום, למקום הגיע אחיו של הנאשם ואדם נוסף, אחיו של הנאשם יצא מן הרכב והעביר לסוכן שקית ובה 20.60 גרם קוקאין תמורתם שילם לו הסוכן 10,000 ₪.

ביום 29.5.16 יצר הנאשם קשר עם הסוכן והציע לו לרכוש ממנו קנאביס. הסוכן השיב כי יהיה איתו בקשר וירכוש ממנו בעתיד.

תסקיר שירות המבחן:

4. על פי תסקיר שירות המבחן, הנאשם רווק בן 23 שנים, מצוי במעצר בית בבית הוריו ויוצא לעבודה החל מחודש ספטמבר 2017. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית ולא גוייס לצה"ל בשל אי התאמה על רקע תיק מב"ד שהיה פתוח באותה עת ונסגר בהמשך. בשנת 2014 הורשע בעבירת תעבורה, שירות המבחן התרשם כי הוא אימפולסיבי, ילדותי, מתקשה לבחון השלכות מעשיו וזקוק לטיפול אך בשל הסתייגותו לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית, הוא נשלח אל הממונה על עבודות השירות, נמצא לא מתאים ונדון להארכת מאסר מותנה, פסילה, פסילה על תנאי וקנס.

בחקירת המעצר התרשם שירות המבחן כי הוא מתקשה להציב לעצמו גבולות, יוצר קשרים שוליים ומפנים דפוסי חשיבה והתנהלות שולית ונדרש תהליך טיפולי והעמקה ביחס לדפוסיו המכשילים. במסגרת צו פיקוח מעצר השתלב בקבוצה לעצורי בית, הגיע בקביעות וגילה רצינות. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מסוגל להתבוננות ראשונית בדפוסי התנהלותו כמו גם בקשרים שקיים. אלא שלתפיסת הנאשם ההליכים הפליליים אינם משקפים קיומם של דפוסים שוליים רחבים, דבר שהביא את שירות המבחן להערכה שהנאשם נעדר הבנה מעמיקה להתדרדרות במצבו. בדיקות שתן שביצע היו נקיות משרידי סם.

ביחס להרשעתו בתיק הנדון, הנאשם קיבל "אחריות מסויימת" כהגדרת שירות המבחן. יחד עם זאת הביע חרטה ונראה כי מביע כיום תובנה על הסיכון בקיום הקשרים השוליים שניהל טרם מעצרו.

באשר להרשעתו בעבירות הסמים, טען כי ברקע הכרות מוקדמת עם סוחר הסמים אשר בעקבותיה חש חובה לסייע לו לצד חשש לסרב לבקשתו לספק לו סמים. שירות המבחן הציע לו להשתלב בטיפול והוא הסכים.

לסיכום התרשם שירות המבחן כי מדובר במי שחשופ לקשרים שוליים אשר משפיעים לרעה על התנהלותו ומאידך קיימים גורמים המצמצמים את הסיכון במצבו כגון יכולות תפקודיות טובות, מערכת משפחתית תומכת, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, יכולתו להענות לגבולות מעצרו בפיקוח אלקטרוני וההערכה כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

רמת הסיכון להישנות התנהלות אלימה היא בינונית ומידת החומרה הצפויה בינונית אף היא.

שירות המבחן סבר כי ללא טיפול קיימת רמת סיכון משמעותית להמשך התדרדרות במצבו של הנאשם והמליץ להעמידו במבחן למשך שנה ולהשית עליו מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס למתלון.

ראיות לעונש:

5. מטעם הנאשם העידו בת זוגו ואחותו.

גב' סינדי אדרי העידה כי היא יוצאת עם הנאשם כבר 4 שנים, היא משוכנעת שמדובר במעידה חד פעמית, הנאשם מתחרט ומצטער על שאירע וברצונם לפתוח בחיים חדשים.

גב' ג'ולי ויינשטיין אחותו הבכורה של הנאשם, לומדת קרימינולוגיה, טענה כי משפחתם הינה משפחה נורמטיבית, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו ועליו להענש אך שליחתו למאסר תביא להידרדרות במצבו.

טיעוני הצדדים לעונש:

טיעוני ב"כ המאשימה:

6. ב"כ המאשימה טען כי מ בשני התיקים בגינם נותן הנאשם את הדין המדובר במקרים שונים זה מזה בעובדות ויש להתייחס אליהם כשני אירועים נפרדים ולקבוע מתחמי ענישה שונים.

באשר לאישום בתיק העיקרי מדובר בהיכרות של הנאשם עם המתלון העומד ברקע האירועים של כתב האישום. בין השניים התגלע סכסוך על רקע חוב כספי של הנאשם למתלון. בפגישה הראשונה נפגשו הנאשם ואנשים נוספים עם המתלון והמתלון הותקף על ידי אחד האחרים. המתלון פנה לנאשם 1 בבקשה שסייע לו. התפתחה מריבה בין המתלון לבין נאשם 1 בה המתלון גורם חבלה קלה לנאשם 1. לאחר מכן הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית המתלון לאחר שנאשם 1 קרא לו בתואנת שווא לפיה פניו לשלום וכששני הנאשמים נכחו, נאשם 1 דקר את המתלון ונאשם 2 סייע לו בנוכחותו. הערכים המוגנים הם הגנה על שלמות הגוף וחיי אדם. קיימת פגיעה משמעותית ביותר בערך המוגן.

בענין קביעת המתחם, כל השיקולים שנשקלו בעניינו של נאשם 1 רלוונטיים גם לנאשם 2 תוך הפחתה מסוימת באחריותו בהיותו מסייע בלבד ובשל חלקו היחסי באירוע.

המדובר באירוע מתוכנן, כשהנאשמים מגיעים אל המתלונן לאחר שנאשם 1 נתן למתלונן תחושת בטחון מזויפת במטרה לפגוע בו. חלף זמן לא מבוטל בין שני האירועים הראשוניים לאירוע הדקירה, כלומר, היה לנאשמים זמן להירגע. נאשם 1 היה מצויד בחפץ חד. אך בנס האירוע לא הסתיים במוות או נזק חמור יותר באשר השניים לא הושיטו למתלונן סיוע אלא הותירוהו פצוע בזירה בעוד עובר אורח הזעיק עזרה. מדובר באירוע אלים ואכזרי. נאשם 2 אינו מי שביצע את הדקירה עצמה. למרות שנאשם 2 הורשע בסיוע, מדובר בסיוע משמעותי כי הסכסוך עם נאשם 2 עומד ברקע האירוע. לגבי נאשם 1 נקבע מתחם ענישה הנע בין 24 ל - 54 חודשי מאסר. היחס צריך להיות תואם, אך לא ביחס של חלוקה לשניים. המתחם לנאשם 2 צריך לנוע בין 18 ל - 36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם 2 יש להשית 24 חודשי מאסר. לנאשם 2 אין עבר פלילי. יש לו עבירות תעבורה שיש בהן אלמנטים של זלזול ברשויות החוק - נהיגה בפסילה ונהיגה עם רישיון נהיגה שלא תואם את סוג הרכב. לאור הרשעתו בשני התיקים ועברו התעבורתי, מדובר במי שיש לו דפוסים עבריינים ומעורבות בעולם העברייני.

באשר לתיק הצירוף, טען ב"כ המאשימה כי המתחם בעבירות הסמים נקבע לאור הענישה של שאר הנאשמים באותה פרשה. נאשם 1 שם הורשע ב - 3 אישומים של סחר בקוקאין 36 גרם, יש לו עבר פלילי מכובד ונדון ל 29 - חודשי מאסר בפועל. נאשם 2 נדון בגין אישום אחד של סיוע לסחר בקוקאין בכמות של 25 גרם ל - 16 חודשי מאסר בפועל.

שני העונשים הללו קובעים במידה רבה את המתחם. עונשו של הנאשם צריך להיות נמוך משל נאשם 1 שכן כמות הקוקאין נמוכה יותר, ולנאשם שבפנינו אין עבר פלילי. מאידך, עונשו צריך להיות גבוה משל נאשם 2 בפרשה האחרת - שם מדובר רק בסיוע לסחר וכאן הורשע הנאשם בהספקה וסחר.

הערך המוגן בעבירות הסמים הוא הגנה על החברה. מדובר בסמים מסוגים שונים, לכל אחד חומרתו ובפרט לקוקאין - סם שנחשב קשה ונזקו רב. הכמויות נכבדות ביחס לכמות המוכרת לצריכה עצמית. בשני האישומים מציע הנאשם לספק את הסם מידית משמע, יש לו זמינות. אמנם יש הכירות מוקדמת בין הסוכן המשטרתי לנאשם אבל בין זה להגיע לתיאור האירועים כפי שנמסר לשירות המבחן שהנאשם הרגיש חובה לסייע לחבר ולכן סיפק לו סמים, קיים מרחק משמעותי. לא מדובר במי שאין לו קשר לסמים אלא במי שפונה אליו הסוכן והוא אומר שיש לו את הסמים לספק.

הנאשם קיבל תמורה כספית משמעותית עבור הסמים ויש להשית עליו בגין תיק זה 26 חודשי מאסר.

לבסוף טען ב"כ המאשימה כי המלצות שירות המבחן אינן עולות בקנה אחד עם שיקולי הענישה הראויים, אין מקום לסטות מהמתחמים מטעמי שיקום, שכן הנאשם טרם החל בהליך זה חרף חלוף הזמן, כל זאת כשהאחריות שנטל הנאשם היא חלקית בלבד.

מאחר ומדובר באירועים נפרדים ובשל חשיבות ההרתעה, יש מקום לענישה נפרדת בכל תיק שתצטבר ואין מקום לחפוף בין העונשים.

ב"כ המאשימה עתר להשית על הנאשם מאסר מותנה, פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, פיצוי למתלונן, קנס מוסכם בסך של 21,000 ₪ וקנס נוסף משמעותי בגין האישום השני בתיק הסמים.

בתמיכה טענתו כי אין מקום להתחשב בהמלצת שירות המבחן נוכח חומרת העבירה, הפנה ב"כ המאשימה לרע"פ 9269/17 **אבו עיזא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) שם נפסק על ידי כבוד השופט קרא כי:

"כידוע, עיקרון השיקום, על אף חשיבותו, אינו בא להחליף עקרונות ענישה נוספים, וביניהם עקרון ההלימה. הערכה כי קיים סיכוי שהנאשם ישתקם אינה מובילה בהכרח למסקנה כי יש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם, אף אם תסקיר שירות המבחן תומך בהקלה מעין זו (ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (3.4.2014); ע"פ 2015/13 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (05.08.2013); רע"פ 398/14 ערג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.3.2014))."

טיעוני ב"כ הנאשם:

7. ב"כ הנאשם טען כי יש להיצמד לעובדות כתב האישום לפיהן קיים סכסוך, הנאשם 1 והמתלונן נפגשים בפיצוציה, יש תקיפה קלה ולאחר מכן אירוע בו מעורב נאשם 1 בלבד. אין ספק שמי שגרם לחבלה ותקף, זה הנאשם 1. נאשם 1 ריצה 4-5 מאסרים קודמים, וביהמ"ש השית עליו 40 חודשי מאסר. הנאשם 2 ללא עבר פלילי, לא אחז בסכין, ומעולם לא עבר עבירות אלימות. התסקיר בעניינו חיובי וזאת לאחר ששירות המבחן פוגש בנאשם במשך שנה כשהנאשם נמצא בקבוצות טיפוליות.

באשר לתיק הצירוף, המאשימה עותרת להשית על הנאשם 26 חודשי מאסר בפועל.

באותה פרשה קיים נאשם בשם ברגיג לו מיוחסים 4 אישומים של סחר בסם, 5 עבירות של הפרת הוראה חוקית, קשירת קשר לביצוע פשע כשזה מוכר לסוכן משטרתי סמים, יש לו הרשעות קודמות בעבירות רכוש וסמים ומוטלים עליו 39 חודשי מאסר. נאשם 1 בתיק בנתניה, אדם עם עבר פלילי, נשפט ל 29 חודשי מאסר כשהפרקליטות עתרה להשית עליו 32 חודשי מאסר.

כפי שעולה מהתסקיר, הנאשם עבר דרך ארוכה בתקופה האחרונה. הוא עצור באיזוק אלקטרוני, עד היום, יוצא מדי יום ל 4- שעות עבודה וחוזר לביתו.

הנאשם היה בן 22 עת ביצע את העבירה, הוא לקח אחריות, מביע צער על הגעתו למקום הקטטה ותוצאותיה. עמוד 6

הנאשם היה במעצר 3 חודשים, ומצוי מזה שנה במעצר באיזוק אלקטרוני. הנאשם שיתף פעולה והודה בהזדמנות הראשונה. על בית המשפט לסטות ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם בהתאם לשיקולי שיקומו. אמנם הנאשם לא עבר הליך שיקומי ארוך אך לפי החוק מדובר גם בשיתוף פעולה הדוק עם שירות המבחן ועם הנתונים המסייעים לנאשם להבין את מה שהוא עשה. הוא השתתף בקבוצה לשליטה בכעסים.

ב"כ הנאשם טען כי אין בחומרת העבירה לשלול העדפת שיקולי שיקום כי תהיה השפעה לגורמים שליליים על הנאשם אם ייכנס למאסר, כך שמאסר יחטא לאינטרס הציבורי והפרטי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה התומכת בעמדתו העונשית כמפורט להלן:

א. ת.פ. 13618-02-13 **מדינת ישראל נ' חביבאללה ואח'** (מחוזי נצרת) ברם, בתיק זה הוסכם והדבר אף היווה חלק מעובדות כתב האישום כי הנאשם 1 אשר הורשע בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות נושא באחריות למעשי הנאשם 2 אשר הורשע בעבירה של ניסיון לחבלה חמורה בנסיבות מחמירות. בענייננו לא הוסכם הדבר ולא מצא ביטוי בכתב האישום. מעבר לכך, הנאשמים גרמו לחבלה שהסתיימה בחתך אלכסוני באורך של 6 ס"מ בירכו של המתלונן בעוד במקרה שלפני הפגיעה היתה חמורה ביותר.

ב. ת.פ. 28049-04-13 **מדינת ישראל נ' סביחאת** (מחוזי חיפה) בו הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שירות המבחן המליץ להשית עליו צו מבחן ואם יוטל מאסר שירוצה בעבודות שירות, בית המשפט החליט לדחות את מועד גזר הדין על מנת לאפשר לנאשם לעבור טיפול קונקרטי במסגרת שירות המבחן ולאחר מכן נדון הנאשם שהיה בגיר צעיר (בן 18 שנים ושמונה חודשים בעת ביצוע העבירה) ל-6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. עוד יש לציין כי בין הצדדים נערכה סולחה.

ג. ע"פ 2617/14 **חמאד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) בו הושתו על הנאשם אשר גרם למתלונן שריטה בלחי, שבר באחת משיניו וכאבים ביד ולאחותו של המתלונן שבר בבסיס יד ימין וחבלות נוספות 12 חודשי מאסר בפועל.

ד. תפ"ח 35109-11-13 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** במסגרתו הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן, הורשע בגר בגרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והושת עליו עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. במקרה זה ביקש המתלונן להקל בעונשו של הנאשם, הנאשם השתתף בהליך של צדק מאחה והנשם השתתף קודם לכן בקבוצה טיפולית בשירות המבחן.

ה. ת.פ. 16222-12-16 **מדינת ישראל נ' בוקולובסקי ואח'** במסגרתו הושתו על הנאשמים עונשי מאסר כמפורט להלן (בתוספת עונשים נלווים):

על הנאשם 1 אשר הורשע בקשירת קשר לפשע וששה אישומים של סחר בסם מסוכן - 65 חודשי מאסר בפועל.

על הנאשם 2 אשר הורשע בחמישה אישומים של סחר בסמים - 43 חודשי מאסר בפועל.

על הנאשם 4 אשר הורשע בשני אישומים של סחר בסמים - 30 חודשי מאסר בפועל.

על הנאשם 5 אשר הורשע בסיוע לסחר בסם מסוכן ושיבוש הליכי משפט - 24 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם בדברו האחרון:

8. הנאשם טען כי הוא מצטער על מעשיו, נוטל אחריות עליהם, באותה תקופה התרועע עם אנשים שלא היה צריך להסתובב איתם וזה הדבר הכי נורא שקרה לו. כן טען כי הוא רוצה להמשיך את חייו, הוא עבר כברת דרך שיקומית ומעוניין להינשא ולשקם את חייו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם

9. הנאשם במעשיו סייע לפגיעה בשלמות גופו של המתלונן, תוך שהאחר עשה שימוש בנשק קר, ותוך כך פגע בשלום הציבור ובטחונו. כפי שפסקתי בעניינו של נאשם 1, לא ניתן להתעלם מכך שהמתלונן תקף את הנאשם 1 מוקדם יותר באותו ערב, עקב סכסוך כספי שהתגלע בינו לבין הנאשם 2 דווקא. יחד עם זאת, לאחר שהאירוע האמור הסתיים, הצטייד הנאשם 1 בחפץ חד, התקשר למתלונן והציג בכזב כי פניו לשלום, תוך ניצול ההיכרות המוקדמת והחברות ביניהם כדי להשיג את אמונו ולהיפגש עמו, עת נפגשו הנאשם 1 ודקר את המתלונן בבטנו, מיקום רגיש אשר פגיעה בו עלולה להביא לדימום מאסיבי ולפגיעה חמורה, כפי שאף אירע בעניינו וזאת בנוכחות הנאשם 2 ולאחר שהבחינו כי גרם למתלונן פגיעה חמורה, לא הזעיקו עזרה רפואית ולא עשו דבר על מנת למזער את פגיעתו של המתלונן, אשר נגרמו לו קרעים בעורק הקיבה, במעי הדק ובאגן שמאל, ואשר רק בזכות תושית עובר אורח פונה לבית חולים ועבר ניתוח דחוף. הנאשמים שניהם הותירו את המתלונן פצוע ומתבוסס בדמו ונמלטו מן המקום.

ביחס לקיומו של צורך במיגור התופעה של פתרון סכסוכים באמצעים אלימים ותוך שימוש בסכין עמד בית המשפט העליון לא אחת. כבוד הש' שהם קבע בע"פ 6971/13 **אושר עמרן ואח' נ' מדינת ישראל:**

"כבר נלאינו מלחזור ולהתריע על התופעה, אשר הולכת ומתרחבת בעיקר בקרב צעירים, של יישוב מחלוקות וסכסוכים, בדרך כלל בעניינים של מה בכך, תוך שימוש בנשק קר או חם. זוהי תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד, עם תופעה זו, שפשתה בחברה בישראל לכל גווניה וצורותיה, הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה...הקלות הבלתי נסבלת של שימוש בסכינים ונעיצתם, פעם אחר פעם, באבריו החיוניים של המתלונן, מעוררת חלחלה ומעידה על מסוכנותם הרבה של המערערים, ועל חוסר מורא מפני החוק. בנסיבות חמורות אלה, דומה כי מתחם הענישה שנקבע

על-ידי בית משפט קמא, הנע בין 18 חודשי מאסר ל-4 שנות מאסר, הינו מתחם סביר ואין בידינו לקבל את הטענה כי מדובר במתחם שגוי או ברף תחתון גבוה מדי, כפי שנטען על-ידי בא כוחם של המערערים.

אשר לקביעת העונש בתוך המתחם, יפים דברי כבוד השופט א' רובינשטיין בע"פ 8597/07 **זועבי נ' מדינת ישראל** (15.1.2008):

"אכן, ניתן למצוא פסיקה מגוונים שונים בעבירות דקירה, והדבר מעוגן בנסיבות המקרה, בחומרת הפגיעה, בגילו ובעברו של הנאשם וכיוצא באלה... אחדות של ממש אינה אפשרית כמובן, שהרי אין תיק דומה למשנהו. ואולם, יש בסופו של יום מגמה ברורה בפסיקתו של בית משפט זה, והיא נובעת מצרכי הזמן והמקום: לתרום אותה תרומה שיכול בית המשפט להרים למאבק בתופעת הסכינאות, מעין מכת 'מדינה', על ידי יחס מחמיר... סכין היא נשק קר השווה לכל נפש, המצוי בכל מטבח, וככל שייחם המזג כך יונף הנשק הקר, בקלות ובקלות דעת" (שם, בפסקה יא, וראו גם, ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' חוסן** (10.11.2009); ע"פ 860/09 **שנדי נ' מדינת ישראל** (12.5.2010); ע"פ 7104/06 **שרבאתי נ' מדינת ישראל** (7.5.2007)).

בע"פ 5200/16 **חליל כבוב נ' מדינת ישראל** הורשע המערער בעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות לפי סעיפים 333 ו- 335(א)(1) לחוק העונשין, בגין דקירת המתלונן בצווארו עקב סכסוך. בית המשפט העליון אישר את מתחם הענישה שנקבע, הנע בין 20 ל-48 חודשי מאסר, ואת עונשו של המערער, שהועמד על 24 חודשי מאסר בפועל, בשים לב להודאת המערער, לגילו הצעיר, להיעדר עבר פלילי ולסיכויי השיקום שהוערכו על ידי שירות המבחן כטובים. כבוד הש' ג'ובראן ציין כי:

"הלכה מושרשת בבית משפט זה היא כי נוכח חומרתן, עבירות אלימות המערבות שימוש בכלי נשק קר, ובו סכין, ראויות לגינוי ולמיגור (ראו למשל: ע"פ 5982/15 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פסקה 9 (24.7.2016); ע"פ 8720/14 **וורקי נ' מדינת ישראל**, פסק דין של השופט נ' סולברג (10.5.2015); ע"פ 259/97 **סובחי נ' מדינת ישראל** (25.9.1997)). בהתאם, הובהר לא אחת כי בעבירות אלו יגזרו עונשי מאסר בפועל, גם כאשר הנאשם נעדר עבר פלילי וגילו צעיר (ע"פ 8/16 **חרירי נ' מדינת ישראל**, פסקאות 12-14 (16.8.2016); ע"פ 6980/15 **אבו ג'ומעה נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (18.4.2016); ע"פ 8823/12 **שבתאי נ' מדינת ישראל**, פסקה 40 (1.7.2014)).

בשים לב לנסיבות האירוע ולרמת הענישה הנוהגת סברתי כי מתחם העונש ההולם בענייננו נע בין 24 ל-54 חודשי מאסר בפועל לנאשם 1 ולנאשם 2 המתחם ההולם צריך לנוע בין 12 ל-27 חודשי מאסר בפועל.

באשר לתיק הצירוף, דעתי כדעת ב"כ המאשימה ולפיה עונשו של הנאשם צריך להיגזר מתוך עונשיהם של אחרים באותה פרשה (ת.פ. 3746-12-16 (שלום נתניה)).

נאשם 1 שם הורשע ב-3 אישומים של סחר בקוקאין בכמות של 36 גרם, יש לו עבר פלילי מכביד והוא נדון ל

29- חודשי מאסר בפועל. נאשם 2 נדון בגין אישום אחד של סיוע לסחר בקוקאין בכמות של 25 גרם ל- 16 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם צריך להיות נמוך משל נאשם 1 שכן כמות הקוקאין נמוכה יותר, ולנאשם שבפנינו אין עבר פלילי. מאידך, עונשו צריך להיות גבוה משל נאשם 2 בפרשה שכן שם מדובר רק בסיוע לסחר וכאן הורשע הנאשם בהספקה וסחר, הן של סם מסוג קנאביס והן של סם מסוג קוקאין שהשפעתו קשה ביותר.

לפיכך עונשו של הנאשם בתיק זה יעמוד על 20 חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

10. במסגרת הנסיבות שאינן קשורות למעשה העבירה יש למנות מחד את גילו של הנאשם, העדר עבר פלילי לחובת הנאשם למעט עבר תעבורתי בו הרשעותיו מלמדות על זלזול בחוק (שתי הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה 2 הרשעות של נהיגה לאחר שרישיון הנהיגה פקע מעל 6 חודשים והרשעה אחת בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה), הודאתו במיוחס לו, והערכת שירות המבחן כי מדובר במי שחשופ לקשרים שוליים אשר משפיעים לרעה על התנהלותו ומאידך קיימים גורמים המצמצמים את הסיכון במצבו כגון יכולות תפקודיות טובות, מערכת משפחתית תומכת, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, יכולתו להיענות לגבולות מעצרו בפיקוח אלקטרוני וההערכה כי ההליך המשפטי היווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול.

יחד עם זאת קבע שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות התנהלות אלימה של הנאשם היא בינונית ומידת החומרה הצפויה בינונית אף היא.

שירות המבחן סבר כי ללא טיפול קיימת רמת סיכון משמעותית להמשך התדרדרות במצבו של הנאשם והמליץ להעמידו במבחן למשך שנה ולהשית עליו מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס למתלונן.

נראה כי המלצות אלה אינן עולות בקנה אחד עם חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, עם קביעת שירות המבחן כי הנאשם מקבל על עצמו "אחריות מסויימת", וזאת כאשר התרשמות זו מבוססת על טענות הנאשם ולפיהן "מסר כי עזב את המקום כאשר התפתחה אלימות" בניגוד לאמור בכתב האישום לפיו לאחר שנאשם 1 דקר את המתלונן, הותירו השניים את המתלונן מתבוסס בדמו ונמלטו מהמקום מבלי להזעיק עזרה. אף באשר לתיק הצירוף טען הנאשם כי חש חובה לסייע לסוכן איתו יש לו הכרות מוקדמת כמו גם חשש לסרב לבקשתו לספק לו סמים. אף דברים אלה עומדים בסתירה לעובדות כתב האישום ולפיהן הנאשם עצמו הציע לסוכן למכור לו סמים (אישום חמישי) וכן הציע לסוכן, מעבר למכירת הקוקאין לסוכן, למכור לו כמות נוספת של קנאביס.

שקלולם של נתונים אלה מוביל למסקנה כי עונשו של הנאשם צריך להיות ברף האמצעי- תחתון של המתחם.

בשים לב לאמור אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 14 חודשי מאסר לריצוי בפועל בגין התיק העיקרי.
- ב. 20 חודשי מאסר בפועל בגין תיק הצירוף.
- ג. בסך הכל ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 4.12.16 ועד ליום 8.3.17.
- ד. 8 חודשי מאסר מותנים והתנאי הוא שלא יעבור הנאשם עבירת אלימות או עבירת סמים מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
- ה. פיצוי למתלונן בסך 3,000 ₪.
- ה. קנס בסך 21,000 ₪ אר יקוזז מההפקדה בתיק מ.ת. 28784-12-16.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א אדר תשע"ח, 26 פברואר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד סטופ, הנאשם ובאי כוחו עו"ד משה יוחאי ועו"ד מירון רוזנטל.